85
22. des.

7. gr.

Nú ris ágreiningur um það, hvort greiðsla fellur undir ákvæði 1. gr. þessara laga, eða hvort verð á vöru eða verðmæti fellur undir ákvæði 4. gr. laganna, og skal þá málinu skotið til ríkisstjórnarinnar, sem fellir í því fullnaðarúrskurð.

8. gr.

Fara skal með mál út af brotum gegn lögum þessum að hætti opinberra mála, og varða brot sektum 500—500 000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 22. desember 1956.

Ásgeir Ásgeirsson.
(L. S.)

Hannibal Valdimarsson.

86
22. des.

LÖG

um útflutningssjóð o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

1. gr.

Stofna skal sjóð, er nefnist útflutningssjóður.

Gjöld þau, er innheimta skal samkvæmt III. kafla laga þessara, renna í sjóð þennan, svo sem fyrir er mælt í 31. gr.

Fé útflutningssjóðs skal geyma í sérstökum reikningi í seðlabankanum.

2. gr.

Ríkisstjórnin skipar 5 menn í stjórn útflutningssjóðs og jafnmarga til vara. Skal einn stjórnarmaður skipaður eftir tilnefningu Stéttarsambands bænda, annar eftir tilnefningu Landssambands íslenzkra útvegsmanna og þrír án tilnefningar. Sömu reglum skal fylgt um skipun varamanna. Ríkisstjórnin skipar formann sjóðsstjórnar.

Kostnað við stjórn og rekstur sjóðsins svo og annan kostnað, sem leiðir af framkvæmd laga þessara, skal greiða af fé sjóðsins.

II. KAFLI

3. gr.

Fé útflutningssjóðs skal varið til að verðbæta útflutningsafurðir og styðja útflutningsatvinnuvegi landsmanna á þann hátt, er greinir í 4. til 13. gr. laga þessara.

86
22. des.

4. gr.

Fastar daggreiðslur til togara, sem byggðir eru eftir 1946, skulu vera fyrir hvern dag, sem skipinu sannanlega er haldið til veiða, sem hér segir:

1. Á saltfiskveiðum kr. 6000.00 á dag.
2. Á ísfiskveiðum fyrir innanlandsmarkað kr. 5000.00 á dag.
3. Á ísfiskveiðum þegar landað er erlendis kr. 4000.00 á dag.

Þessu til viðbótar skal greiða togurum þeim, sem komu til landsins eftir 1949, kr. 600.00 fyrir hvern dag, sem skipinu er haldið til veiða.

5. gr.

Veita skal eins árs greiðslufrest á afborgun lána, er stofnlánadeild sjávarútvegsins við Landsbanka Íslands hefur veitt til kaupa á togurum, og lánstíminn lengjast samkvæmt því. Fresturinn telst frá gjalddaga hverrar afborgunar, einnig þó að um áfallnar, en ógreiddar afborganir lána þessara sé að ræða.

Sama gildir um afborganir af lánum, er ríkissjóður hefur veitt til kaupa á togurum, sem komu til landsins eftir 1949.

6. gr.

Frá 1. jan. 1957 skal greiða vátryggingariðgjöld fiskibáta þannig:

Sé úthaldstími til fiskveiða, miðað við eitt ár, 9 mánuðir eða lengri, skal greiða heilt ársiðgjald, en sé úthaldstíminn skemmri, lækkar iðgjaldsgreiðslan hlutfallslega.

7. gr.

Greiða skal bátaútvegsmönnum í heild úr útflutningssjóði útflutningsuppbætur, sem nema 24.45 af hundraði af fob.-verði freðfisks, saltfisks og skreiðar, sem framleitt er eftir 1. jan. 1957.

Enn fremur skal greiða bátaútvegsmönnum 24.45 af hundraði af fob.-verði útfluttra hrogna, sem framleidd eru eftir 1. jan. 1957.

8. gr.

Frá 1. jan. 1957 skulu fiskvinnslustöðvum (hraðfrystihúsum, framleiðendum saltfisks og skreiðar, niðursuðuverksmiðjum svo og fiskimjölsverksmiðjum) greiddar verðuppbætur úr útflutningssjóði, sem hér segir:

1. Greiða skal bætur úr útflutningssjóði á allan smáfisk af bátum, sem tekinn er til vinnslu til útflutnings, þorsk, ýsu og steinbít undir 57 cm að stærð, mælt eftir miðlínu fisksins frá trjónu að sporðblöðkuenda. Verðbætur þessar skulu nema 34 aurum á hvert kg miðað við slægðan fisk með haus. Skilyrði fyrir þessari greiðslu er það, að vinnslustöðvarnar greiði sama verð fyrir smáfisk og stórfisk.
2. Af útfluttum bátafiski, að undanskilinni ýsu og steinbít, 19.37% af fob.-verði.
3. Af útfluttum togarafiski:
   a. af karfa 22.5% af fob.-verði.
   b. af öðrum fiski 15.82% af fob.-verði.
4. Af útfluttri ýsu úr togurum og bátum 40.07% af fob.-verði.
5. Af útfluttum steinbít úr togurum og bátum 34.03% af fob.-verði.
6. Af útfluttum þunnildum, fiskimjöli og fiskroði úr bátafiski 27.74% af fob.-verði.
7. Af útfluttum hrognum 20.33% af fob.-verði.
8. Af saltfiski, fluttum af togurum til sölu erlendis, skal greiða þeim úr útflutningssjóði 15.82% af fob.-verði.

Það skilyrði er sett fyrir greiðslum útflutningssjóðs samkvæmt þessari grein, að fiskvinnslustöðvar greiði útvegsmönnum báta ekki lægra verð en kr. 1.15 fyrir hvert kg af þorski, slægðum með haus, og tilsvarandi fyrir aðrar fisktegundir, og útgerðarmönnum togara kr. 1.07 fyrir þorsk, slægðan með haus, kr. 0.98 fyrir karfa, óslægðan, og kr. 0.82 fyrir ufsa, slægðan með haus. Enn fremur að vinnslustöðvarnar greiði sama verð fyrir ýsu úr togurum og bátum. 86 22. des.

Enn fremur er það skilyrði sett fyrir greiðslum útflutningsuppbóta til fiskimjölsverksmiðja, að samningar hafi tekizt við fiskframleiðendur um verð á fiskúrgangi til mjölvinnslu, eða ef slíkir samningar hafa ekki tekizt, þá hlíti verksmiðjurnar þeim ákvörðunum, sem stjórn útflutningssjóðs setur um verð á fiskúrgangi.

9. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða, að greiða megi úr útflutningssjóði uppbætur á aðrar útfluttar bátaafurðir og togaraafurðir en þær, sem tilgreindar eru í 7. og 8. gr. og framleiddar eru eftir 1. janúar 1957, og skulu útflutningsuppbæturnar nema tilteknum hundraðshluta af fob.-verði varanna.

10. gr.

Við gildistöku þessara laga fellur úr gildi reglugerð um innflutningsréttindi bátaútvegsmanna, nr. 15/1954. Þó skal Landsbanki Íslands halda áfram að gefa út A-skírteini fyrir framleiðslu ársins 1956 og áranna þar á undan eftir sömu reglum og gilt hafa. Sjóðurinn kaupir síðan með venjulegu álagi B-skírteini útgefin samkvæmt slíkum A-skírteinum. Sami háttur skal hafður á um ónotuð A-skírteini útgefin fyrir gildistöku laganna.

B-skírteini gilda ekki eftir gildistöku laganna sem innflutningsheimild. Ónotuð B-skírteini, að nokkru eða öllu leyti, skulu að ósk skírteinishafa innleyst af sjóðnum þannig, að álagsupphæðin endurgreiðist, að svo miklu leyti sem B-skírteinið hefur ekki verið notað til tollafgreiðslu.

Útflutningssjóði skal þó eigi skylt að greiða skuldbindingar þessar örar en gera má ráð fyrir, að sala B-skírteina hefði gengið.

11. gr.

Úr útflutningssjóði er heimilt að greiða hluta af verði brennsluolíu til báta, togara og fiskvinnslustöðva.

12. gr.

Að svo miklu leyti, sem tekjur framleiðslusjóðs samkvæmt lögum nr. 4/1956 hrökkva ekki til að greiða þær skuldbindingar, sem á sjóðinn hafa verið lagðar, skal greiða þær af fé útflutningssjóðs.

13. gr.

Greiða skal framleiðsluráði landbúnaðarins uppbætur á fob.-verð útfluttra landbúnaðarafurða, sem séu sambærilegar við beztu kjör, sem sjávarútvegurinn fær, þ. e. heildaruppbætur bátaafurðanna af þorskveiðum. Hagstofan skal reikna uppbæturnar og framleiðsluráðið nota fé þetta til verðuppbóta á þær landbúnaðarvörur, sem reiknaðar eru í verðlagsgrundvelli landbúnaðarins og seljast við lægra verði á erlendum markaði en nemur söluverði þeirra innanlands. Ákvæði þessi ná til þeirra landbúnaðarvara, sem framleiddar eru frá byrjun verðlagsársins 1956—57.

14. gr.

Ríkisstjórnin getur sett nánari fyrirmæli um allt, er lýtur að framkvæmd 1.—13. gr. laga þessara, þar á meðal um sönnunargögn fyrir gjaldkræfum greiðslum úr

86 útflutningssjóði, valdsvið sjóðsstjórnarinnar og endurskoðun reikninga sjóðsins. Þá
22. des. getur ríkisstjórnin falið samtökum útvegsmanna og/eða útflytjenda að annast um ákveðna þætti í sambandi við framkvæmd laganna.

III. KAFLI

15. gr.

Bankar þeir, er selja erlendan gjaldeyri, skulu leggja 16% yfirfærslugjald á allan erlendan gjaldeyri, sem þeir láta af hendi eða nota til eigin þarfa.

Landsbanki Íslands skal sjá um framkvæmd þessarar gjaldheimtu og hafa eftirlit með því, að gjaldið sé greitt svo sem fyrir er mælt í lögum þessum og reglugerð, er sett kann að verða samkvæmt þeim. Enn fremur skal gjaldeyriseftirlit Landsbankans sjá um, að yfirfærslugjald samkv. 1. mgr. sé greitt af þeim greiðslum til útlanda, sem eigi fara beint um hendur bankanna, nema þær falli undir a- eða b-lið 16. greinar. Ríkisstjórnin getur þó undanþegið yfirfærslugjaldi nauðsynleg skipagjöld og flugvélagjöld erlendis að nokkru eða öllu leyti og sett þau skilyrði um það, er þurfa þykir.

Landsbankinn skal gefa mánaðarlega skýrslu til ríkisstjórnarinnar um gjaldeyrissölu bankanna og greiðslu yfirfærslugjalds af henni.

16. gr.

Undanþegnar yfirfærslugjaldi samkv. 15. gr. eru eftirtaldar gjaldeyrisgreiðslur:

a. Til kaupa á vörum þeim, sem teljast til eftirfarandi kafla og nr. í tollskrá:
Nr. 4—6 í 10. kafla, nr. 6, 12, 22 og 23 í 11. kafla, lucernemjöl í nr. 5 í 12. kafla, nr. 12 í 23. kafla, nr. 10 í 25. kafla, nr. 1—2, 14, flugvélabenzín í nr. 15 og 17—18 í 27. kafla, nr. 1—10 í 35. kafla, nautshúðir í botnvörpur í nr. 1 í 36. kafla, nr. 2 í 39A. kafla, gúmmíbjörgunarbátar í nr. 19a í 39B. kafla, fisktrönuspírur í nr. 7 í 40. kafla, tunnuefni í nr. 21 í 40. kafla, síldartunnur í nr. 28 í 40. kafla, og nr. 47 í 40. kafla, nr. 6 í 41. kafla, nr. 11, 17 og 33 í 44. kafla, óspunnir nylonþræðir til netjagerðar í nr. 1 í 46B. kafla, einlitt netjagarn úr nylon í nr. 5 í 46B. kafla, nr. 6 í 48. kafla, nr. 2, 5, 8, 9 og 22 í 49. kafla, nr. 12, 13, 18, 19—19a og 21—22 í 50. kafla, nr. 28 og stórir jútupokar undir fiskimjöl o. þ. h. í nr. 30 í 52. kafla, nr. 15 í 60. kafla, nr. 11, 27, 85 og 92 í 63. kafla, nr. 13 í 64. kafla, nr. 6 í 66. kafla, nr. 5 í 67. kafla, málmþynnur, um útflutningsvörur, í nr. 25 í 71. kafla, nr. 3 í 75. kafla, flugvélar, sem flugfélög flytja inn til áætlunarflugs í nr. 1 í 76. kafla, fiskiskip í nr. 2—3 í 76. kafla og nr. 9 í 84. kafla.

b. Til greiðslu á námskostnaði, sjúkrakostnaði, vinnulaunum, skipaleigum og tryggingariðgjöldum. Enn fremur skulu undanþegnar yfirfærslugjaldi færslur og vextir vegna gjaldeyrisreikninga bankanna, svo og yfirfærslur á frjálsum innstæðum erlendra aðilja í íslenzkum bönkum. Sama gildir um yfirfærslur, sem tryggt er fyrir fram að verði endurgreiddar í erlendum gjaldeyri. Ríkisstjórnin skal, í samráði við Landsbankann, kveða nánar á um framkvæmd þessara atriða.

17. gr.

Bankar þeir, sem selja erlendan gjaldeyri, skulu greiða 50% af gengismun og þóknun (provision) þeirri, er þeir taka af viðskiptamönnum sínum fyrir þjónustu við yfirfærslu fjár til útlanda eða aðrar greiðslur erlendis. Gildir einu, hvort greiðslur þessar fara fram með ábyrgðum, innheimtum eða á annan hátt.

18. gr.

Af lánum, sem bankar eða ríkissjóður hafa veitt á þann hátt, að lántakandi skal greiða afborgun og vexti miðað við sölugengi erlends gjaldeyris, skal lántakandi

greiða yfirfærslugjaldið samkv. 15. gr. laga þessara. Sama gildir, ef ríkissjóður er í ábyrgð fyrir erlendu láni og verður að taka á sig greiðslur vegna vanskila lántakanda. 86 22. des.

19. gr.

Nú á aðili eign í erlendum gjaldeyri, og má hann þá eigi nema með leyfi Innflutningsskrifstofu ráðstafa henni til vörukaupa eða annarra greiðslna, sem háðar eru yfirfærslugjaldi. Hlutaðeigandi skal greiða 16% yfirfærslugjald af gjaldeyrisupphæð þeirri, sem honum er heimilað að ráðstafa á þann hátt, enda sé greiðslan háð yfirfærslugjaldi samkv. 15. gr. Yfirfærslugjaldið skal greitt Innflutningsskrifstofunni um leið og leyfi er afhent, og skal síðan afhenda leyfið tollyfirvaldi, þegar vara kemur til tollafgreiðslu, ef um vöruinnflutning er að ræða.

Ráðstöfun gjaldeyris með leyfi Innflutningsskrifstofunnar samkv. 1. mgr. þessarar greinar er undanþegin yfirfærslugjaldi, ef um er að ræða gjaldeyri, sem íslenzkur banki hefur selt eftir gildistöku laga þessara, enda hafi tilskilið yfirfærslugjald verið innt af hendi þegar yfirfærsla fór fram.

20. gr.

Af sölu þeirri og veltu, sem skattskyld er samkvæmt b-lið 22. gr. III. kafla laga nr. 100/1948, sbr. lög nr. 79/1955 eða önnur lög, er í stað þeirra koma, skal greiða sérstakt gjald, er nemi 6% af umræddri sölu og veltu.

Undanþegnar gjaldi þessu eru vörur þær og velta, sem talið er í 23. gr. III. kafla laga nr. 100/1948. Skulu og ákvæði III. kafla laga nr. 100/1948 með síðari breytingum, sem í gildi eru, gilda um álagningu, innheimtu, greiðslu, viðurlög og öll önnur atriði gjalds þessa, þar með talin heimildin til stöðvunar atvinnurekstrar vegna vanskila.

21. gr.

Leggja skal sérstakt gjald á sölu farmiða til og frá útlöndum, sem greiddir eru í íslenzkum krónum. Skal gjald þetta vera 10% af andvirði farmiðanna, enda skal slík farmiðasala vera undanþegin gjaldi samkv. 20. gr.

Um álagningu og innheimtu gjalds þessa skulu að öllu leyti gilda ákvæði 20. gr. hér að framan.

22. gr.

Greiða skal sérstakt gjald af iðgjöldum vátryggingarsamninga þeirra, er lög nr. 20/1954, um vátryggingarsamninga, taka til. Gjaldið skal nema 10% af iðgjaldsfjárhæðinni og greiðast af iðgjöldum, er gjaldkræf verða eftir gildistöku laga þessara.

Iðgjöld af eftirtöldum tryggingum eru undanþegin gjaldi því, sem um ræðir í þessari grein:

a. líftryggingum, sbr. III. kafla laga nr. 20 1954;
b. brunatryggingum á húsum;
c. tryggingum skipa og flugvéla ásamt venjulegum búnaði, munum skipverja og afla fiskiskipa;
d. búfjártryggingum.

Um álagningu og innheimtu gjalds þessa skulu að öllu leyti gilda reglur 20. gr. hér að framan.

23. gr.

Gjald af innlendum tollvörutegundum samkvæmt lögum nr. 60/1939, eins og það er nú með viðaukum, sem felast í d-lið 1. gr. laga nr. 91/1955 eða öðrum lögum, sem í stað þeirra koma, skal innheimta með 80% álagi.

86 24. gr.

22. des. Ríkisstjórninni er heimilt að innheimta sérstakt gjald af innfluttum bifreiðum og bifhjólum. Má gjald þetta nema allt að 125% af fob.-verði hverrar bifreiðar eða bifhjóls, og innheimtir Innflutningsskrifstofan það.

Ef fob.-verð er ekki tiltekið, miðast gjaldið við tollmat farartækjanna, að frádregnu flutningsgjaldi og vátryggingargjaldi.

Ríkisstjórnin úrskurðar, hvaða bifreiðar skulu gjaldskyldar.

25. gr.

Auk þess gjalds, sem innheimt er samkvæmt 5. gr. laga nr. 112 1950, a-lið, sbr. 1. gr. laga nr. 79 1955 eða önnur lög, er í stað þeirra koma, skal Innflutningsskrifstofan innheimta sérstakt gjald af gjaldeyrisleyfum til utanferða, öðrum en leyfum til námsmanna og sjúklinga. Gjald þetta skal nema 15% af leyfisfjárhæð.

26. gr.

Af vörum þeim, sem taldar eru í 27. gr., A—E-liðum, skal greiða sérstakt innflutningsgjald þegar þær eru fluttar til landsins, svo sem segir í þeirri grein. Gjaldið miðast við tollverð vöru að viðbættu yfirfærslugjaldi, aðflutningsgjöldum og 10% áætlaðri álagningu.

Innheimtumenn ríkissjóðs heimta gjaldið um leið og aðflutningsgjöld. Skal gjald þetta njóta sömu lögverndar og aðflutningsgjöld samkvæmt tollskrá og sömu reglur gilda um innheimtu þess, að því leyti sem ekki er öðruvísi fyrir mælt í lögum þessum.

27. gr.

A. Af vörum þeim, sem teljast til eftirfarandi kafla og nr. í tollskrá, skal greiða 80% innflutningsgjald:

Nr. 8 í 6. kafla, nr. 5 og 7—8 í 7. kafla, nr. 4—16 og 17 í 9. kafla, nr. 2 í 16. kafla, nr. 7 í 17. kafla, nr. 3—6 í 19. kafla, nr. 1—4 og 11—12 í 20. kafla, nr. 3—5 í 21. kafla, nr. 3 í 42. kafla, nr. 6 í 46A. kafla, nr. 7 í 46B. kafla, nr. 7—9 í 47. kafla, nr. 9—11 í 48. kafla, nr. 12—15 í 49. kafla, nr. 8 í 51. kafla, nr. 22—26 í 72. kafla, nr. 37—45, 55—58, 59—62, innanhúsljósatæki í nr. 64 og útvarpstæki í nr. 84 í 73. kafla, nr. 13—14 í 75. kafla og nr. 1, 2 og 4 í 78. kafla.

Af ávöxtum, hnetum og hnetumjöli, sem teljast til nr. 1—36 í 8. kafla tollskrár, skal greiða 70% innflutningsgjald.

B. Af vörum þeim, sem taldar eru hér á eftir, greiðist 55% innflutningsgjald:

1. Vörum, sem taldar eru í 7. gr. reglugerðar nr. 15 11. febrúar 1954, um innflutningsréttindi bátaútvegsmanna, og síðari breytingum á henni, þó ekki vörum, sem taldar eru í A-lið þessarar greinar, og ekki vélum þeim í nr. 49 og 53 í 72. kafla, sem eru gjaldskyldar samkv. E-lið þessarar greinar.
2. Vörum, sem teljast til eftirfarandi kafla og nr. í tollskrá:

Nr. 9 í 4. kafla, nr. 5 og 14 í 5. kafla, nr. 3 í 7. kafla, nr. 19 í 11. kafla, nr. 1 í 12. kafla, nr. 2 í 19. kafla, nr. 6—8 í 21. kafla, nr. 22, 28, 39—41 í 30. kafla, nr. 1—14 og 15a í 31. kafla, nr. 45 í 40. kafla, nr. 3 í 41. kafla, nr. 6 í 42. kafla, nr. 1, 3—6, 8, 8a, 10, 10a, 12, 13—15, 20—22, 24, 26—29, 31—32, 34—36, 37—41 og 43 í 44. kafla, nr. 14, 16 og 20—22 í 45. kafla, nr. 1—5 í 56. kafla, nr. 1—3 í 57. kafla, nr. 18—19 í 60. kafla, nr. 48, 50 og 101 í 63. kafla, nr. 15 og 20 í 64. kafla, nr. 3—5, 9—10, 16—20, 22 og 24 í 71. kafla, nr. 2 og rjómaísgerðarvélar í nr. 63 í 72. kafla, nr. 67 og 69—72 í 73. kafla, nr. 1—8, 13 og 26—27 í 77. kafla, nr. 14 í 79. kafla og nr. 1 og 3 í 85. kafla.

Ríkisstjórninni er heimilt að setja tilteknar vörur, sem taldar eru undir A- og B-liðum hér að framan, á sérstakan innflutningslista. Af vöru, sem á þennan lista er sett, skal greiða 55% innflutningsgjald, ef hún fellur undir A-lið, en 35% innflutningsgjald, ef hún telst til B-liðs. 86 22. des.

C. Af vörum þeim, sem teljast til eftirfarandi kafla og nr. í tollskrá, skal greiða 35% innflutningsgjald:
1. Búsáhöld, sem í tollskrá teljast til nr. 58 í 40. kafla, nr. 44 í 44. kafla, nr. 29 í 58. kafla, nr. 9 og 12 í 59. kafla, nr. 20 og 21 í 60. kafla, nr. 83 í 63. kafla, nr. 23 í 64. kafla, nr. 5 í 65. kafla, nr. 9 í 66. kafla, nr. 7 í 67. kafla, nr. 6 í 68. kafla, nr. 6 í 69. kafla, nr. 3 í 70. kafla, nr. 2, 2a og 7 í 71. kafla og nr. 6—7 í 72. kafla.
2. Smíðatól og verkfæri, sem í tollskrá teljast til nr. 33 og 35 í 40. kafla, nr. 9—13 í 58. kafla, nr. 67 og 71—80 í 63. kafla, nr. 21—22 í 64. kafla, nr. 11 í 66. kafla og nr. 6 í 71. kafla.

D. Af vörum þeim, sem teljast til eftirfarandi kafla og nr. í tollskrá, skal greiða 8% innflutningsgjald:
Nr. 17 í 25. kafla, nr. 1—4 í 40. kafla, nr. 15—18 í 48. kafla, nr. 6—8 í 54. kafla, nr. 6 í 63. kafla og miðstöðvarofnar og miðstöðvarkatlar í nr. 57—58 í 63. kafla.

E. Af öðrum innfluttum vörum skal greiða 11% innflutningsgjald. Undanþegnar gjaldi samkvæmt þessum staflið eru:
1. Vörur, sem taldar eru í A—D-liðum hér á undan.
2. Vörur, sem undanþegnar eru yfirfærslugjaldi samkvæmt a-lið 16. gr.
3. Vörur, sem teljast til eftirfarandi kafla og nr. í tollskrá:
Nr. 1 og 2 í 9. kafla, nr. 1—3 í 10. kafla, nr. 1—5, 7—12, 15 og 20 í 11. kafla, nr. 10 í 12. kafla, nr. 10, 14, 15 og 17 í 15. kafla, nr. 1—2 í 17. kafla, nr. 6 í 32. kafla, nr. 5 í 42. kafla, nr. 3 í 45. kafla, nr. 26a í 63. kafla, nr. 10—21 í 72. kafla, nr. 78 í 73. kafla, aðrar flugvélar en áætlunarflugvélar flugfélaga í nr. 1 í 76. kafla, nr. 4 í 76. kafla og radartæki, dýptarmælar og fisksjár í nr. 16 í 77. kafla.
4. Vörur þær, sem taldar eru í 2. gr. tollskrárlaga.

Af vélum, sem settar eru í íslenzk skip erlendis, skal greiða jafnhá gjöld og af sams konar innfluttum vélum, enda sé ekki um nýbyggingu að ræða. Endurgreiða má þó yfirfærslugjald af slíkum vélum svo sem segir í 28. gr.

28. gr.

Endurgreiða skal yfirfærslugjald samkv. 15. gr. af vélum í fiskibáta, sem teljast til nr. 30 í 72. kafla tollskrár. Sama gildir um vélar til rafstöðva á sveitabæjum, sem teljast til sama tollskrárákvæðis. Ef um bátavél er að ræða, skal fylgja endurgreiðslubeiðni vottorð Fiskifélags Íslands um, að vélin hafi verið sett í fiskibát. Endurgreiðslubeiðni um aflvél til rafstöðvar skal fylgja vottorð Rafmagnseftirlits ríkisins um, að vélin hafi verið notuð sem aflvél við raflýsingu á sveitabæ.

Auk þess, sem hér að framan greinir, er heimilt að endurgreiða yfirfærslugjald samkv. 15. gr. og innflutningsgjald í þeim tilvikum, sem heimilt er að endurgreiða aðflutningsgjöld samkv. lögum um tollskrá. Enn fremur er heimilt að endurgreiða innflutningsgjald samkv. þessum lögum, að einhverju eða öllu leyti, af pappa, er telst til nr. 8 og 10a í 44. kafla tollskrár, ef hann er notaður í umbúðir um nauðsynjavörur, sem og af umbúðum um slíkar vörur, sbr. nr. 28 og 29 í 44. kafla tollskrár. Ríkisstjórninni er einnig heimilt að fella niður innflutningsgjald af ilmefnum til sápugerðar, sem teljast til nr. 13b í 31. kafla tollskrár.

86 22. des.

29. gr.

Gjald samkv. 27. gr. skal greiða af öllum vörum, sem tollafgreiddar eru eftir gildistöku laganna. Nú stendur svo á sem segir í 1. tölulið 2. mgr. 19. gr. tollskrárlaga, og skal þá eigi innheimta gjöld samkvæmt þessum lögum, ef vara er tollafgreidd og aðflutningsgjöld greidd innan 6 virkra daga frá því að lög þessi öðlast gildi.

Ef tollyfirvald hefur, áður en lög þessi öðlast gildi, afhent eða leyft að afhenda vöru til viðtakanda gegn tryggingu, sbr. 15. gr. tollskrárlaga, skal eigi heimta gjöld samkv. lögum þessum af þeim vörum. Skylt er tollyfirvaldi að senda verðlagsstjóra skrá um slíkar vörur.

30. gr.

Nú koma til tollafgreiðslu eftir gildistöku laganna vörur, sem háðar eru yfirfærslugjaldi samkv. 15. gr., en vörur þessar eru greiddar áður en lög þessi öðlast gildi, og skal þá innheimta 16% yfirfærslugjald af fob.-verði þeirra, þegar þær eru tollafgreiddar. Þetta á þó eigi við um þær vörur, sem undanþágu njóta samkv. næstu grein hér á undan.

31. gr.

Af gjöldum þeim, sem innheimt eru samkv. þessum kafla laganna, skulu 80% renna til útflutningssjóðs og 20% til ríkissjóðs.

Skulu aðiljar þeir, er innheimta gjöldin, skila þeim mánaðarlega til útflutningssjóðs og ríkissjóðs, svo sem kveðið er á í 1. mgr. þessarar greinar.

32. gr.

Nú rís ágreiningur um það, hvort vara sé gjaldskyld samkv. ákvæðum 27. gr. eða í hvern gjaldflokk hún skuli koma, og sker þá ríkisstjórnin úr. Er sá úrskurður fullnaðarúrskurður í málinu.

Sama gildir, ef ágreiningur verður um greiðslu yfirfærslugjalds samkv. 15. gr.

IV. KAFLI

33. gr.

Eigi mega heildsöluverzlanir, smásöluverzlanir eða iðnfyrirtæki hækka söluverð á vörum, sem fluttar hafa verið til landsins áður en ákvæði laga þessara koma til framkvæmda. Enn fremur er bannað að hækka verð á vörum, sem framleiddar hafa verið innanlands fyrir gildistöku laganna. Aðrar vörur og þjónusta má eigi hækka í verði næstu 3 mánuði eftir gildistöku laganna, nema samþykki Innflutningsskrifstofunnar komi til. Ákvæði síðasta málsl. taka ekki til vörutegunda, sem verðlagðar eru eftir sérstökum lögum, né vöru, sem seld er úr landi, eða launa fyrir verk, sem ákveðin hafa verið með samningum stéttarfélaga.

34. gr.

Í stað verðgæzlustjóra, sem skipaður er samkvæmt lögum nr. 35/1950, um verðlag, verðlagseftirlit og verðlagsdóm, skipar ráðherra sá, sem fer með verðlagsmál, verðlagsstjóra. Jafnframt er lögð niður nefnd sú, sem skipuð var samkvæmt 2. gr. laganna. En verðlagsstjóri skal leita samvinnu við verkalýðsfélög eða önnur hagsmunasamtök neytenda víðs vegar um landið til að tryggja sem raunhæfast verðlagseftirlit.

Verðlagsstjóri og þeir aðrir aðilar, sem fara með verðlagsákvarðanir og verðlagseftirlit, mega ekki hafa persónulegra hagsmuna að gæta á neinum þeim sviðum viðskipta eða þjónustu, er háð er verðlagseftirliti.

35. gr.

Stjórn Innflutningsskrifstofunnar fer með verðlagsákvarðanir að fengnum til- 22. des.
lögum verðlagsstjóra. Innflutningsskrifstofan getur fyrirskipað að verðmerkja vörur, festa upp verðskrár í verzlunum og verkstæðum og annað slíkt, sem hún telur auðvelda viðskipti og eftirlit með verðlagi.

Dómsmálaráðherra skipar meðdómendur í verðlagsdóm að fengnum tillögum þriggja manna, tilnefndra af stjórnum Alþýðusambands Íslands, Stéttarsambands bænda og Bandalags starfsmanna ríkis og bæja.

Að öðru leyti halda ákvæði laga nr. 35/1950 með áorðnum breytingum gildi sínu.

V. KAFLI

36. gr.

Á tímabilinu 1. janúar til 28. febrúar 1957 skal greiða verðlagsuppbót á kaupgjald og laun samkvæmt kaupgjaldsvísitölu 168 að viðbættum 10 stigum. Eftir það skal ákveða vísitölu þá, sem verðlagsuppbót er greidd eftir, á þann hátt, er nú skal greina, fyrir 3 mánuði í senn: Á tímabilinu 1. marz til 31. maí 1957 skal greiða verðlagsuppbót eftir vísitölu 178 að viðbættri eða frádreginni þeirri stigatölu, sem vísitala framfærslukostnaðar 1. febrúar 1957 er hærri eða lægri en 186 stig. Frá 1. júní, 1. september og 1. desember 1957, og framvegis, skal á sama hátt greiða verðlagsuppbót samkvæmt vísitölu 178 að viðbættri eða frádreginni þeirri stigatölu, sem vísitala framfærslukostnaðar 1. maí, 1. ágúst og 1. nóvember, og framvegis, er hærri eða lægri en 186 stig. Sömu verðlagsuppbót skal greiða á allar aðrar greiðslur, er fylgja kaupgreiðsluvísitölu.

Verðgrundvöllur landbúnaðarvara fyrir tímabilið 1. september til 31. desember 1956 (sbr. 2. gr. laga nr. 64/1956, um festingu verðlags og kaupgjalds, og II. kafla laga nr. 94/1947, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl.) skal gilda til 31. ágúst 1957.

37. gr.

Þar sem talað er um ríkisstjórnina í lögum þessum, er átt við ríkisstjórnina í heild.

38. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að setja nánari fyrirmæli um framkvæmd þessara laga með reglugerð eða á annan hátt.

39. gr.

Brot gegn lögum þessum svo og reglugerðum og öðrum fyrirmælum, sem sett kunna að verða samkvæmt þeim, varða sektum allt að 500000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Upptaka eigna samkvæmt 69. gr. almennra hegningarlaga skal vera heimil.

40. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru numin úr gildi lög nr. 4 1956, um framleiðslusjóð. Ákvæði þeirra laga gilda þó um vörur, sem tollafgreiddar eru samkvæmt 2. málsl. 1. málsgr. 29. gr. þessara laga.

86 22. des. Enn fremur gilda ákvæði laga um framleiðslusjóð til 1. jan. 1957 um gjöld þau, sem ákveðin eru í 2. tölul. 13. gr. þeirra laga og 16. gr. sömu laga. Koma því ákvæði 20. gr. og 23. gr. þessara laga eigi til framkvæmda fyrr en 1. jan. 1957.

Gjört að Bessastöðum, 22. desember 1956.

Ásgeir Ásgeirsson.
(L. S.)

Hermann Jónasson.

87 6. des.

AUGLÝSING

um fullgildingu viðbótarbókunar við alþjóðasamning um verndun fiskimiða í norð-vestur Atlantshafi.

Hinn 23. nóvember 1956 var utanríkisráðuneyti Bandaríkjanna afhent fullgildingarskjal, undirritað af forseta Íslands, að viðbótarbókun við alþjóðasamning um verndun fiskimiða í norð-vestur Atlantshafi (Protocol to the International Convention for the Northwest Atlantic Fisheries), sbr. auglýsingu 26/1950. Viðbótarbókun þessi var undirrituð fyrir Íslands hönd í Washington hinn 9. júlí 1956.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 6. desember 1956.

Guðmundur Í. Guðmundsson.

Henrik Sv. Björnsson.